

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1104

11.05.2024 (135)

Michael Kühnen

Antroji revoliucija II tomas: Liaudies valstybė

1 dalis

ĮŽANGINIS ŽODIS

"Liaudies valstybė" - tai antrasis mano programinio rašinio apie artėjančią Antrąją revoliuciją tomas.

Pirmajame tome "Tikėjimas ir kova" ("Glaube und Kampf") pirmiausia buvo nagrinėjama jaunosios kartos nacionalsocialistų pasaulėžiūra, o šį kartą kalbama apie naujojo visų vokiečių Reicho formą ir projektą.

Pagrindinis mūsų kasdienės politinės kovos reikalavimas yra:

"LIFT NS BAN!"

Nes be laisvo atsinaujinusios nacionalsocialistinės Vokietijos darbininkų partijos vystymosi nebus nacionalinio atgimimo. Tačiau šis bendražygių rate neginčijamas tikslas vis dar sulaukia plataus nesupratimo plačiojoje visuomenėje:

Didėja nepasitenkinimas sustabarėjusia partijos sistema, o nacionalsocializmas vis dažniau vertinamas teigiamai. Tačiau pernelyg linkstama į nacionalsocializmą žiūrėti kaip į 1945 m. be pėdsakų išnykusią valdymo formą, o ne kaip į idėją, turinčią atsakymą į dabarties ir ateities problemas. Taigi augantis susidomėjimas

Adolfu Hitleriu, jo idėja ir jo valstybe yra daugiau istorinis nei politinis. Turime tai pakeisti, jei norime, kad į mus būtų rimtai žiūrima kaip į revoliucinę jėgą tarp žmonių.

Mes nebenorime būti laikomi "uniformų fetišistais", "Hitlerio arlekinais", paneigiamame kairėje stovinčios dvasios šūkį. Mes planuojame revoliuciją iš dešinės ir rodome gyvo judėjimo, kurio svajonės nėra palaidotos, tradiciją ir transformaciją:

Svajonės apie teisę ir laisvę, apie gyvenimo erdvę ir pasaulio galią, apie rasę ir tautą, apie Vakarų ir galutinį žydų klausimo sprendimą, apie trečiąjį kelią už kapitalizmo ir komunizmo ribų, apie Volksgemeinschaft der Deutschen.

Šiame antrajame tome noriu šias svajones įprasminti ne tam, kad sukurčiau dogmą - mes nesame akli dogmatikai - bet tam, kad nubrėžčiau naujos, gražesnės Vokietijos kontūrus. Aš neužsiimu valstybės filosofija, nerengiu vyriausybės programos projekto, tačiau kaip reikėjo iš naujo pristatyti mūsų idėjos principus, nepaverčiant pasaulėžiūros ideologija, taip ir mes privalome pateikti savo idėjas apie nacional-socialistinę liaudies valstybę ateityje, tačiau taip neįsprausdami daugialypio liaudies judėjimo į griežtus rėmus. Detalės paliekamos revoliuciniam vystymuisi, tačiau principai turi būti išreikšti.

Kai kurie bendražygiai galbūt apkaltins mane, kad noriu suklastoti ar iš naujo interpretuoti tiesas ir idėjas, kurios visiems laikams išdėstytos "Mein Kampf". Nieko negali būti toliau nuo mano minčių!

Lyderis Adolfas Hitleris, jo darbai ir gyvenimas yra ir lieka didžiausias autoritetas ir nepasiekiamas pavyzdys kiekvienam tikram nacionalsocialistui, - tačiau laikas nestovi vietoje; idėja ir judėjimas turi gebėti keistis, neatsisakydami savo principų; Katalikų Bažnyčia mums tai įrodė per amžius.

O mes - nacionalinis ir socialistinis jaunimas okupuotoje ir sugriautoje šalyje - turime teisę galvoti apie kelią į pergalę. Nostalgija nepakeičia politikos!

Todėl pasirinkau šį terminą kaip paantraštę:

Nacionalsocializmas tarp Liudviko Napoleono ir Mao Ce-tungo, kuris kai kuriems seniesiems kampanijos dalyviams gali atrodyti svetimas. Žinoma, neteigių, kad didžiojo korsikiečio sūnėnas ir sėkmingas Kinijos revoliucionierius buvo nacionalsocialistai, nors sąlyčio taškų su bonapartizmu ir maoizmu tikrai yra. Tačiau kalbama apie kai ką kita:

Antroji Liudviko Napoleono Prancūzijos imperija mums įrodo, kad didis didvyris, nepaisant jo nesėkmės valdžios politikoje, gali įkvėpti mažesnius anūkus sėkmin-

gai reorganizacijai.

Tačiau Mao Tse-tungas mums įrodė, kad revoliucija nebūtinai turi baigtis sotaus, savimi patenkinto biurokratinio partinio sluoksnio "naująja klase". Jis parodė viso pasaulio revoliucionieriams, kad nuolat atsinaujinanti partija gali išsklaidyti gresiantį reakcijos pavojų. Tačiau trečiuoju politiniu pavyzdžiu formuojant spindintį mūsų Reicho atgimimą turi būti Ernstas Röhmas, SA štabo viršininkas, sukūręs "Antrosios revoliucijos" koncepciją ir atidavęs už ją gyvybę.

Tačiau visa tai įgauna prasmę tik titaniškos Adolfo Hitlerio figūros ir atminties apie Didįjį Vokietijos reichą, kuris dvylika metų tenkino vokiečių troškimą - didybės, orumo, šlovės, laisvės ir socialinio teisingumo troškimą - ir kuris žlugo dėl priešų pranašumo ir reakcijos išdavystės. Mūsų tėvų palikimas gyvena mums.

Vieną dieną ateis keršto diena!

Kai kuriais atžvilgiais pakartosiu tai, ką jau sakiau "Tikėjime ir kovoje", tačiau dabar tai matome kitame kontekste; likusią dalį Dr. Goebbelsas mus išmokė, kad tiesos negalima sakyti pakankamai dažnai.

Šias eilutes taip pat rašau būdamas įkalintas ir suprantu savo atviro žodžio pavojų.

Bet aš esu laisvas nuo gimimo! Aš esu vokietis - ne okupantas respublikonas! Kas man rūpi 45-ųjų metų nugalėtojų politiniai suvaržymai? Aš sakau savo nuomonę!

Apie Vokietiją. Kas nori bailiai atsitraukti?

SAULĖ MUMS NIEKADA NENUSILEIDŽIA!

1. VALSTYBĖ

"Imperija yra taika!" - Liudvikas Napoleonas

Istorinis pavyzdys: Antroji imperija

1815 m. Napoleonas patyrė galutinį pralaimėjimą.

Vaterlo mūšis - iš Prancūzijos pusės vis tiek tik jaunų, nepatyrusių vaikinių ir senų Europos karo veteranų kautynės, trukusios daugelį metų - buvo pralaimėtas; didysis korsikietis buvo išstremtas į Šventosios Elenos salą, kur po daugelio metų

mirė kartėlis ir vienatvė.

Atrodė, kad kartu su jo pralaimėjimu ir mirtimi mirė ir jo svajonės. Galingoji Prancūzijos imperija, karu apėmusi visą Europą ir galiausiai ją užvaldžiusi, buvo sugriauta. Jo pėdsakų neliko. Napoleono imperijos simboliai, titulai ir idėjos buvo uždrausti visoje Europoje - net nugalėtoje ir pažemintoje Prancūzijoje. Ereliai gulėjo istorijos dulkėse, palaidoti po kraujo upėmis ir nugalėtojų prakeiksmiais.

Imperijos maršalai ir dignitoriai buvo persekiojami ir gyveno vargingai, jei tik netarnavo nugalėtojų Prancūzijai nustatytai sistemai - Ankleno režimui, reakcingam karaliaus valdymui. Sosto įpėdinis, vienintelis Napoleono sūnus, buvo auklėjamas kaip Austrijos princas ir mirė jaunas.

Prancūzai, kurie, valdant imperatoriui, buvo žemyno šeimininkai, kurie entuziastingai palaikė savo imperatorių šlovės ir sėkmės dienomis, net beveik iki pat galo buvo nualinti. Masė jo kariuomenės liko Rusijoje, gvardija pasiaukojo paskutiniajame mūšyje - nesėkmingai ir, regis, be tikslo. Krito šimtai tūkstančių geriausiųjų, o imperatorius vis tiek pralaimėjo.

Prancūzijoje buvo kalbama apie Cezario maniją, apie kruviną žvėrį, apie didybės maniaką, paaukojusį savo tautą nežabotoms asmeninėms ambicijoms, tuščiam šlovės troškimui. Tiems, kurie vis dar kėlė balsą gindami buvusį režimą, dingusį be pėdsakų, ištrintą iš žemės, grėsė pavojus, kad juos sudraskys viešojo nuomonė arba Restauracijos pakalikai. Imperatoriui ištikimųjų buvo nedaug, be drąsos ir be vilties. Imperija - ji gyvavo tik dešimt metų - buvo svajonė. Neišsipildęs troškimas nedaugeliui ištikimųjų, daugumos išgyventas košmaras. -

Po daugelio metų, kai imperatoriaus karstas iš Šventosios Elenos salos perkeliamas į Paryžių, žmonių nuotaikos pasikeičia. Senieji šūksniai "*Vive l'empereur!* - *Tegyvuoja imperatorius!*"

Priešais karstą stovi istorinėmis uniformomis vilkintys velionio broliai ir maršalai. Tačiau tai buvo tik melancholija, o ne ateitis. Minios - anaiptol ne daugumos žmonių - šūksniai buvo skirti mirusiajam, iš kurio pergalių liko tik prisiminimas. Nebuvo nei įpėdinio, nei vilties pradėti iš naujo. Kaip ji turėjo atrodyti?

Visos Europos valstybės susitarė, kad daugiau niekada neleis Napoleonui vadovauti prancūzų tautai; jos visomis išgalėmis rėmė korumpuotą karalystę. Tokia sistema nebuvo itin populiari tarp žmonių, tačiau ji užtikrino tam tikrą gerovę, ekonominį stabilumą ir taiką. Ir nuolat perspėdavo apie skaudžias pasekmes, kurios neišvengiamai ateis po bonapartizmo, kartą jau atnešusio tautai katastrofą. Kiekvienas silpnų, imperatoriui ištikimų grupių judėjimas buvo užgniauztas. Žmonės liko abejingi.

Tuo metu tolimojoje Šveicarijoje gyveno jaunuolis, kuris turėjo neįprastą, beprotišką svajonių; jo gimtoji kalba - prancūzų - kalbėjo su keistu vokišku akcentu, o Prancūzijoje jam buvo uždrausta įvažiuoti. Jo vardas - Liudvikas Napoleonas, imperatoriaus sūnėnas.

Jis nebuvo genijus, bet nebuvo ir kvailas. Nebuvo tokia įtikinama, viską užvaldanti asmenybė kaip jo dėdė, bet turėjo drąsos: drąsos išprotėti! Argi ne beprotybė buvo šiam jaunam nuotykių ieškotojui pretenduoti į Prancūzijos imperatoriaus sostą? Dauguma žmonių tik juokėsi, kai kurie įtariai stebėjo jo veiklą, tik keli tūkstančiai žmonių juo tikėjo:

Napoleono karų veteranai ir keletas jaunų žmonių, kurie manė, kad dūsta dūstančioje buržuazinėje karalystės epochoje. Juokdariai buvo teisūs: du absurdiški princo bandymai įvykdyti perversmą patyrė nesėkmę, dėl antrojo jis suimamas ir ilgus metus praleidžia kalėjime, iš kurio galiausiai jam pavyksta pabėgti į užsienį, po savęs palikdamas savo svajonių griuvėsius.

Praėjus trisdešimčiai metų po imperijos pabaigos, restauracijos stabilumas ėmė blėsti. Didėjo ekonominiai sunkumai, sukilo darbininkai ir jaunimas, pabėgo karaliaus.

1848 m., praėjus 33 metams po Vaterlo, revoliucija nugalėjo.

Bonapartistai buvo tik dalis šio revoliucinio laisvės judėjimo ir anaipol ne pati didžiausia. Greičiau nedidelė svajotojų ir nuotykių ieškotojų mažuma, bet draudimai pagaliau krito! Vis dar vargu ar kas nors manė, kad įmanoma atkurti imperiją, - tik nedaugelis to troško, tačiau bonapartistams dabar buvo leista atvirai minėti mirusio imperatoriaus pasiekimus ir didybę, ir šiais mėnesiais Napoleonas pagaliau tapo nacionaliniu didvyriu. Toks jis išliko iki šių dienų.

Tais pačiais metais vykę prezidento rinkimai jaunai respublikai atnešė sensaciją. To nesitikėjo nė viena iš gausių šalies politinių grupių:

Liudvikas Napoleonas, kurio beveik niekas Prancūzijoje asmeniškai nepažinojo, kurio pasekėjai pirmą kartą po kelis dešimtmečius trukusio draudimo pasirodė atvirai, kuris iki tol prancūzų dėmesį buvo atkreipęs tik per nepavykusius nuotykius, didžiule balsų persvara buvo išrinktas prezidentu! "Prancūzija išsirinko ne asmenį, o vardą - Napoleoną", - kalbėjo politikai.

Tačiau po to atsirado daugiau pojūčių. Užsienio valstybės, nustebusios ir sukrėstos, buvo bejėgės prieš įvykusį faktą. Jos pagrasino, kad sutiks su prezidentu Napoleonu - bet niekada su imperatoriumi Napoleonu.

"Imperija reiškia karą!" - sakė jie, ir tai milijoną kartų Prancūzijoje kartojo princo prezidento priešininkai. Jiems visiems Imperija reiškė: karą, išplėstas sienas, nuolatinius mūšius, pavergtą Europą, atnaujintą pasaulinę imperiją pagal romėnų tradicijas. Užsienio šalys negalėjo su tuo sutikti, o patys prancūzai baiminosi naujos visų valstybių išnaikinimo karo redakcijos prieš napoleoniškąją Prancūziją.

Atrodė, kad princui prezidentui liko tik du keliai:

Liudvikas Napoleonas galėjo perimti dėdės palikimą ten, kur jam nepavyko, ir pradėti karą. Mažai kas būtų juo pasekęs, jei jis nebūtų paveldėjęs imperatoriaus karinio genijaus. Kaip jis galėjo tikėtis laimėti ten, kur didysis mirusysis buvo nugalėtas?

Antrasis būdas buvo atsisakyti imperatoriaus sosto ir paversti bonapartizmą demokratiniu respublikonišku judėjimu. Tai būtų buvęs pamatų išsižadėjimas.

Loulio Napoleonas pasirinko trečiąjį kelią, kuris visus apstulbino, užtikrino jam vietą istorijoje ir tapo politiniu pavyzdžiu mums, nacionalsocialistams. Jis keliavo per savo šalį, skatindamas Napoleono imperijos atnaujinimą. Tačiau kiekviena jo kalba baigdavosi iššaukiančia, iš pradžių neįtikėtinai skambančia deklaracija: **"Imperija yra taika!"**

Liudvikas Napoleonas neišdavė didžiojo paveldo, kuriam jautėsi įsipareigojęs, jis tik pasinaudojo dėdės pralaimėjimo pasekmėmis, nepaliečiant jo šlovės ir nekeičiant tikslų:

- Prancūzija tapo didžiąja galybe, tačiau dėl ekonominės sėkmės ir techninės pažangos.
- Pakeiskite sienas, bet naudodami ekonominį ir politinį spaudimą.
- Prancūzija tapo lemiama žemyno galybe, tačiau pasitelkdama sumanią diplomatiją.
- romėnų tradicijos, bet be karo.

"Imperija yra taika!"

Liudvikas Napoleonas priminė didžiuosius imperatoriaus pasiekimus šalies viduje - administravimą, teisingumo vykdymą, žmonių savimonės ir pasitikėjimo savimi ugdymą, tautos vienybę ir entuziazmą - ir pažadėjo jais remtis.

"Imperija yra taika! Man, kaip ir imperatoriui, reikia didelių užkariavimų", -

kalbėjo princas prezidentas, o paskui prabilo apie skurdo panaikinimą, techninę ir ekonominę pažangą bei vidinę Prancūzijos didybę.

1852 m. Liudvikas Napoleonas panaikino respublikos konstituciją ir referendume didžioji dauguma prancūzų paskyrė jį į imperatoriaus sostą. Jis pasivadino Napoleonu III. Užsienio šalis tylėjo. Neįmanoma buvo pasiekti:

Praėjus 37 metams po visiško Napoleono pralaimėjimo ir ostrakizmo, Prancūzijos imperatoriumi vėl tapo Bonapartų giminės atstovas!

Visa kita - istorija. Imperijos, kuri išliko stabili iki 1870 m. Vokietijos karinio pralaimėjimo, laikais Prancūzija padarė didžiulę pažangą. Atsirado modernusis Paryžius, geležinkeliai, šalis atsivėrė, prasidėjo industrializacija, dešimtmečius trukęs žemyno arbitro vaidmuo. Liudvikas Napoleonas nebuvo genijus, jis atliko savo pareigą kaip Prancūzijos patriotas ir didžio žmogaus įpėdinis. Jokių paminklų apie jį nėra, jis pamirštas.

Tačiau didysis Napoleonas, kadaise, atrodytų, žlugęs imperatorius, laikomas didžiausiu praėjusio šimtmečio prancūzu - ir tikriausiai taip ir buvo. Tai, ką jis pradėjo, o jo sūnėnas tęsė, pradėjęs nuo nulio, suformavo Prancūziją į Didžiąją tautą.

Teisė ir laisvė

Tautos gyvenime yra trys politikos lygmenys:

- Istorinė užduotis ir tautos gyvenimo prasmė
- Valstybės, vyriausybės ir ekonomikos valdymas
- Individualaus piliečio asmeninio gyvenimo sferos formavimas.

Kai galvojame apie nacionalsocialistinę liaudies valstybę, mums iškyla pirmasis lygmuo - mūsų istorinės egzistencijos prasmė. Kaip individas nusivilia savo laime ir gyvenimu, jei jam nepavyksta jo pripildyti prasmės, taip ir tauta puola į savidestrukciją, jei susipainioja savo istorinėje misijoje, nebemato prasmės savyje arba skirtingai jaučia kovą už masių sielą.

Tokia padėtis yra akivaizdi demokratiniuose Vakarų valstybių režimuose. Jie save vadina "pliuralistinėmis visuomenėmis", t. y. suteikia - net jei tik teoriškai - visišką laisvę visiems politiniams, ideologiniams ir religiniams įsitikinimams. Savo tyrime apie liberalųjį kapitalizmą jau nustatėme, kad ši laisvė, pavyzdžiui, VFR yra labai ribota:

Tai vadinamoji "Laisvės demokratijos pamatinė tvarka" (FDGO), kuri turėjo tapti privalomu okupacinės Vokietijos visuomenės pagrindu ir taip įtvirtinti liberalistinę ideologinę valstybę. Iš tikrųjų FDGO tarnauja tik tam, kad valdžioje liktų nedidelis svetimų tautai elementų sluoksnis.

Nors demokratai kasdien nepaiso savo pačių principų, pavyzdžiui, pagrindinės teisės į nuomonių ir susirinkimų laisvę, visiškai trūksta realių teisių paprasčiausiems žmonėms, pavyzdžiui, teisės į darbą, o tautinės gyvybės jausmo net nebandoma įprasminti, nes praktinėje politinėje veikloje visiškai atsisakyta Pagrindiniame įstatyme įtvirtinto susivienijimo įsakymo.

Nors pagrindinis įstatymas net teoriškai nėra visiškai blogas, jis tikrai netinka kaip bendras ideologinis mūsų tautos pagrindas. Valdančiosios klikos, neturinčios vizijos ir tikslo, valdžios išlaikymas negali būti privalomas pamatas.

Tačiau likusios laisvės, kuria gali pasinaudoti tokios grupės, kuriose sistema mato ne priešą, o tik savotišką dvaro juokdarį, pakanka, kad mūsų tauta nebūtų vieninga ir galėtų bejėgiškai nuplaukti ant ateities uolų.

Todėl mums, nacionalsocialistams, Vakarų teisinė ir socialinė sistema gali turėti tik instrumentinę reikšmę. Mes pripažįstame demokratų įstatymus, norėdami juos panaikinti, kad nutiestume žmonėms kelią į saugią ateitį. Savo völkisch egzistencijos prasmės turime ieškoti kitur. Tačiau pagrindinė šios prasmės sąlyga yra pati tautos egzistencija. Teisė ir laisvė yra neatsiejamos.

Vokiečių tauta taip pat turi atgauti teisę į vienybę ir laisvę savarankiškai kurti savo nacionalinį gyvenimą. Kol Didžioji Vokietija nebus organizuota kaip veikli valstybė ir kol jos egzistavimas nebus užtikrintas taikos sutartimis, Vokietijos politika visada bus laikina ir neaiški. Tik remdamiesi mūsų tautos teise ir laisve mūsų svarstymai apie Volksstaat įgauna prasmę.

Kaip jau minėta, Didžioji Vokietija yra prigimtinė mūsų tautos teisė. Kova už Didžiąją Vokietiją yra lemiamas kertinis akmuo:

Tai rodo, kas kovoja už mūsų žmonių teises ir laisvę, o kas apie tai tik kalba. Kovoje už Didžiąją Vokietiją susivienijo vokiečių laisvės judėjimas, ir čia demokratija jau prarado bet kokią moralinę teisę toliau lemti mūsų tautos likimą!

Atsižvelgiant į padėtį pasaulyje, galima atleisti, kad suvienijimas, net ir praėjus daugiau nei trisdešimčiai metų po paliaubų, tebėra nepasiekiamas tikslas.

Tačiau nusikaltimas mūsų tautos istorinei misijai yra tai, kad demokratai leido, jog šiandien vienybė nebūtų suvokiama nei kaip tikslas, nei kaip uždavinys.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÜHRUNGSLEITUNG

Der Kampf geht weiter !

Sieging Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die antinationalistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrheit von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verleumdung haben nicht angehalten, das Kino der gesamten Welt umarmt hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin aufrechtwillig, Völkern und Rassenmenschen werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist eine weitere zu werden, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist kein auch viel größer als in die Vergangenheit.

Der unerwünschte Gegenstand ist ein sehr, das Volkstum – gegen alle weißen Völkern (1) – zu begreifen. Keine Mittel sind Ermordung, Überforderung und Rassenmord.

Ob "Agga" oder "Slagga", die in "Waldung" oder im Braunkohle, die mit "Propaganda" beauftragt oder auf einem Schicksal ist andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletēnis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prickinė ataskaita
Interviu su Molly

Trečioji dalis

NŠK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthefacient.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o rasti dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jaučiamas tarso archeologas, atkasinėjantis palašdota praeiti. Praeiti, kurios Jie ne-moretų šikėti į dienos šviesą. U2 informacijos ir nuotraukų antplūdį vis galime padekoti internetui. Metams bagant iš praeiti Jermės kempelų į paviršių šikalo šim retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the
NEW ORDER

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Agga" or "Slagga", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichsleiter Himmler

**FOR DANEMARK!
MOD BOLSCHEVISM!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichsleiter Heßmann

**Hitler
in Italy**

**HITLER
in ITALIEN**
DER FÜHRER

English / German   Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!